

WOJEWODA ŁÓDZKI

GPB-III.7840.9.2026
PK

Łódź, 6 maja 2026 r.

DECYZJA Nr 127 / 2026

Na podstawie art. 158 § 1 i 156 § 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691), zwanej dalej „Kpa”, oraz art. 37b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (tj. Dz.U z 2026 r., poz. 524), w związku z art. 158 § 2 Kpa, po wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty Rawskiego znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 27 września 2019 r., zmieniającej ostateczną decyzję Starosty Rawskiego Nr 429/2012, z dnia 17 października 2012 r., o zatwierdzeniu projektu budowlanego i udzieleniu [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] pozwolenia na budowę dwóch elektrowni wiatrowych VESTAS V90-2MW wraz z obiektami towarzyszącymi infrastruktury technicznej na działkach nr ewid. 25, 26, 28, 29, 30, 79/1 obręb nr 0019 Regnów, gmina Regnów, zmienionej decyzją Starosty Rawskiego Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r., i przeniesioną na rzecz: [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] decyzją Starosty Rawskiego znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 8 lutego 2019 r.,

- I. nie stwierdzam nieważności decyzji Starosty Rawskiego znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 27 września 2019 r., z uwagi na upływ 5 lat od doręczenia decyzji,
- II. stwierdzam wydanie decyzji Starosty Rawskiego znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 27 września 2019 r., z naruszeniem prawa w zakresie przepisów o własności oraz z rażącym naruszeniem prawa.

UZASADNIENIE

Starosta Rawski decyzją Nr 429/2012, z dnia 17 października 2012 r., zwaną dalej „decyzją Pnb”, zatwierdził projekt budowlany i udzielił [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] pozwolenia na budowę dwóch elektrowni wiatrowych VESTAS V90-2MW wraz z obiektami towarzyszącymi infrastruktury technicznej na działkach nr ewid. 25, 26, 28, 29, 30, 79/1 obręb nr 0019 Regnów, gmina Regnów.

Organ I instancji, na wniosek [REDAKTOWANE] z dnia 18 grudnia 2015 r., decyzją Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r., zmienił własną decyzję Pnb w części dotyczącej projektu architektoniczno-budowlanego (zmiana modelu projektowanej turbiny wiatrowej i zmiana konstrukcji fundamentów).

Decyzją znak: SAB.6740.584.2015.GK, z dnia 8 lutego 2019 r., Starosta Rawski orzekł o przeniesieniu na rzecz [REDAKTOWANE] ostatecznej decyzji Pnb, zmienionej decyzją Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r.

W dniu 8 sierpnia 2019 r. do Starosty Rawskiego wpłynął wniosek [REDAKTOWANE] o zmianę decyzji Pnb, zmienionej decyzją Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r.

Starosta Rawski decyzją znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 27 września 2019 r., zwaną dalej „decyzją Starosty”, zmienił ostateczną decyzję Pnb, zmienioną decyzją Starosty Rawskiego Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r., i przeniesioną na rzecz: [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] decyzją Starosty Rawskiego znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 8 lutego 2019 r., w zakresie zastosowania modelu elektrowni wiatrowej GE Wind Energy 1.5SL o mocy – 1,5 MW, wysokości wież – 76,85 m, średnicy śmigieł – 77,0 m, wysokości całkowitej elektrowni wiatrowej – 120,18 m, oraz w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych - fundament ośmiokątny z montowanymi stalowymi wkładami fundamentowymi typu płaszczowego, zmiana układu i ilości prętów zbrojeniowych, zmiana rur osłonowych na przewody energetyczne w fundamencie.

Wojewoda Łódzki, działając na podstawie art. 61 § 4 Kpa w związku z art. 157 § 2 Kpa, pismem z dnia 12 marca 2026 r. zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie organu wojewódzkiego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] pismem z dnia 20 marca 2026 r. przedłożyła stanowisko w sprawie i wniosła o umorzenie postępowania. W uzasadnieniu zajętego stanowiska spółka powołując się na art. 37b ust. 1 Prawa budowlanego wskazała, że nie stwierdza się nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 5 lat. Zdaniem [REDAKTOWANE] jako pozwolenie na budowę należy również rozumieć inne decyzje administracyjne uprawniające do prowadzenia robót budowlanych, wydawane przez organy administracji architektoniczno-budowlanej lub organy nadzoru budowlanego: decyzję o zmianie pozwolenia na budowę (art. 36a ust. 1 Prawa budowlanego), decyzję o przeniesieniu pozwolenia na budowę (art. 40 ust. 1 Prawa budowlanego), decyzję zatwierdzającą projekt budowlany albo projekt zagospodarowania terenu (działki)

i zezwalającą na wznowienie budowy (art. 49 ust. 4 Prawa budowlanego, decyzję w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i pozwolenia na wznowienie robót budowlanych (art. 51 ust. 4 Prawa budowlanego). To oznacza, że upływ 5 letniego terminu, w ciągu którego możliwe jest stwierdzenie nieważności pozwolenia na budowę należy odnosić także do decyzji zmieniającej.

W niniejszym postępowaniu Wojewoda Łódzki orzeka wyłącznie w sprawie decyzji Starosty Rawskiego znak: SAB.I.6740.584.2015.GK, z dnia 27 września 2019 r., o zmianie decyzji Pnb. Decyzja Starosty Rawskiego znak: SAB.6740.584.2015.GK, z dnia 8 lutego 2019 r., o przeniesieniu na rzecz [REDAKTOWANE] . ostatecznej decyzji Pnb, jest przedmiotem odrębnego postępowania tutejszego organu.

Po przeanalizowaniu akt przedmiotowej sprawy, organ wojewódzki stwierdza, co następuje.

Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności orzeczenia stanowi wyjątek od przyjętej przez ustawodawcę w art. 16 § 1 Kpa zasady trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych. Stwierdzenie nieważności decyzji, będące jednym z trybów godzących w zasadę trwałości decyzji administracyjnej jest instytucją szczególną, stąd też zaistnienie przesłanki powodującej stwierdzenie nieważności decyzji musi być oczywiste. Kasacyjny charakter decyzji stwierdzającej nieważność innej decyzji administracyjnej powoduje, że decyzja, której nieważność stwierdzono przestaje istnieć w obrocie prawnym ze skutkiem wstecznym. Do stwierdzenia nieważności decyzji lub postanowienia może dojść wyłącznie w przypadku bezsprzecznego stwierdzenia istnienia którejkolwiek z przesłanek zawartych w art. 156 § 1 Kpa oraz, że nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek stwierdzenia nieważności badanej decyzji, ani też decyzja nie wywołała nieodwracalnych skutków prawnych.

Zgodnie z art. 156 § 1 Kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która:

1. wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości,
2. wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,
3. dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną,
4. została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
5. była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały,
6. w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą,
7. zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

Zgodnie z art. 157 § 2 Kpa, postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczynają się na żądanie strony lub z urzędu.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że w postępowaniu prowadzonym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji organ administracyjny posiada uprawnienia kasacyjne co oznacza, że postępowanie administracyjne sprowadza się do ustalenia istnienia bądź nieistnienia w dacie wydania badanej decyzji przesłanek z art. 156 § 1 Kpa. Uregulowanie zawarte w art. 156 Kpa obowiązuje organ administracyjny do wszczęcia i prowadzenia postępowania w nowej sprawie. W toku tego postępowania organ nie rozpatruje sprawy co do jej istoty, tak jak w postępowaniu odwoławczym, lecz orzeka jako organ kasacyjny (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2023 roku, sygn. akt I OSK 3376/19). W swojej decyzji organ kasacyjny rozstrzyga wyłącznie co do nieważności albo niezgodności z prawem tej decyzji.

W niniejszej sprawie, z uwagi na możliwość wydania decyzji z naruszeniem prawa, w zakresie przepisów o właściwości, o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 1 Kpa, organ wojewódzki wszczął z urzędu postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Starosty.

Inwestycja objęta decyzją Pnb dotyczy budowy dwóch elektrowni wiatrowych VESTAS V90-2MW wraz z obiektami towarzyszącymi infrastruktury technicznej na działkach nr ewid. 25, 26, 28, 29, 30, 79/1 obręb nr 0019 Regnów, gmina Regnów. Przedmiotem niniejszego postępowania jest decyzja o zmianie decyzji Pnb w zakresie zastosowania modelu elektrowni wiatrowej GE Wind Energy 1.5SL o mocy – 1,5 MW, wysokości wież – 76,85 m, średnicy śmigieł – 77,0 m, wysokości całkowitej elektrowni wiatrowej – 120,18 m, oraz w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych - fundament ośmiokątny z montowanymi stalowymi wkładami fundamentowymi typu płaszczowego, zmiana układu i ilości prętów zbrojeniowych, zmiana rur osłonowych na przewody energetyczne w fundamencie

Kluczową kwestią w rozpatrywanej sprawie jest właściwość organu rozpatrującego wnioski o zmianę decyzji Pnb.

Ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. z 2016 r., poz. 961), zwaną dalej „ustawą wiatrakową”, która weszła w życie z dniem 16 lipca 2016 r., zmieniono ustawę Prawo budowlane w taki sposób, że w art. 82 ust. 3 po pkt 5a dodano pkt 5b, z którego wynika, że organem administracji architektoniczno-budowlanej pierwszej instancji, w sprawach elektrowni wiatrowych, jest wojewoda (art. 9 pkt 2 ustawy wiatrakowej). Zgodnie z art. 13 ust. 3 ustawy wiatrakowej, „Postępowania w przedmiocie

LÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

pozwolenia na budowę, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych”.

Należy zwrócić uwagę, że na mocy art. 3 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 7 czerwca 2018 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 1276), w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, w art. 13 dodano ust. 3a o treści: „Postępowania w sprawie zmian pozwoleń na budowę wydanych na podstawie postępowań, o których mowa w ust. 3, a także postępowań w sprawie zmian prawomocnych pozwoleń na budowę wydanych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzi się na podstawie przepisów dotychczasowych”. Zmiana ta, na co wskazuje uzasadnienie projektu ustawy, wynikała z faktu, iż niemal każdy nowo powstający projekt wymaga na etapie budowy modyfikacji niemożliwych do przewidzenia przed jej rozpoczęciem, a wymagających zmiany pozwolenia na budowę, a zgodnie z obecnym stanem prawnym, zmiana taka traktowana była dotychczas jako nowe pozwolenie na budowę i wobec tego uniemożliwiała realizację projektu wiatrowego na dotychczasowych zasadach (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 kwietnia 2021 r., sygn. akt II OW 180/20).

W sytuacji zmiany przepisów dotyczących właściwości organów administracji publicznej właściwym do rozpatrzenia sprawy powinien być organ, który jest uprawniony do załatwiania danego rodzaju spraw według obowiązujących aktualnie przepisów o zakresie jego działania (chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej).

W postanowieniu z dnia 13 kwietnia 2021 r., sygn. akt II OW 180/20, Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że: *pod pojęciem "przepisów dotychczasowych" należy rozumieć przepisy prawa materialnego, a właściwość rzeczową powinno określać się według przepisu prawa obowiązującego w dacie wydania decyzji (por. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 lipca 2015 r., II OW 54/15 i II OW 55/15 oraz z 20 lipca 2018 r. II OW 14/18, z 25 lipca 2019 r. sygn. akt II OW 63/19). W sytuacji zmiany przepisów dotyczących właściwości organów administracji publicznej właściwym do rozpatrzenia sprawy powinien być organ, który jest uprawniony do załatwiania danego rodzaju spraw według obowiązujących aktualnie przepisów o zakresie jego działania (chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej). Przyjęcie koncepcji sukcesji uprawnień z dotychczasowych - aktualnie istniejących organów, lecz już rzeczowo lub miejscowo niewłaściwych – na nowy organ gwarantuje "podążanie" kompetencji w ślad za nową strukturą organów i ich aktualnymi zadaniami. Akceptacja tego stanowiska ma zalety praktyczne, wyznacza bowiem organ właściwy również w sytuacji likwidacji organu dotychczas właściwego w sprawie*

LÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, Adres Doręczeń Elektronicznych: AE:PL-15739-54094-JUCFW-24
Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki/ochrona-danych-osobowych>.
Podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym, identyfikator systemowy dokumentu:

(por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 listopada 2015 r., II OW 101/15).

Zgodnie z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, w sytuacji zmiany przepisów dotyczących właściwości organów administracji publicznej właściwym do rozpatrzenia sprawy powinien być organ, który jest uprawniony do załatwiania danego rodzaju spraw według obowiązujących aktualnie przepisów o zakresie jego działania (postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2019 r., sygn. akt II OW 112/19).

Powyższe oznacza, że na gruncie obowiązujących przepisów, tj. art. 82 ust. 3 pkt 5b Prawa budowlanego, organem właściwym do rozpoznania wniosku z dnia 8 sierpnia 2019 r. o zmianę decyzji Pnb był Wojewoda Łódzki.

Mając na uwadze przedstawiony stan prawny i faktyczny, należy stwierdzić naruszenie wprost art. 82 ust. 3 pkt 5b Prawa budowlanego, poprzez wydanie decyzji Starosty z naruszeniem przepisów o właściwości. Kwestionowana decyzja Starosty pozostaje zatem w oczywistej sprzeczności z treścią powołanych przepisów prawa.

Następnie, organ wojewódzki przeanalizował, czy przedmiotowa decyzja Starosty nie została wydana z rażącym naruszeniem przepisów prawa.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowo – administracyjnym, naruszenie prawa ma charakter rażący, gdy jest ono oczywiste. *Rażące naruszenie prawa występuje w sytuacji, gdy treść decyzji pozostaje w wyraźnej i oczywistej sprzeczności z treścią przepisu prawa, a charakter tego naruszenia powoduje przy tym, że decyzja taka nie może być akceptowana jako akt wydany przez organ praworządne państwa* (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 października 2023 roku, sygn. akt III OSK 1789/21).

Podkreślić należy, że dla stwierdzenia „rażącego naruszenia prawa” nie wystarczy proste zestawienie treści decyzji z treścią przepisu, stanowiącego wzorzec normatywny. W myśl art. 156 § 1 pkt 2 Kpa, wyjaśnienia wymaga, mające istotne znaczenie dla analizy zaprezentowanej poniżej, znaczenie pojęcia „rażące naruszenie prawa”. Należy stwierdzić, że nie każde naruszenie ma charakter „rażący”. W orzecznictwie sądowo-administracyjnym przeważa pogląd, że o rażącym naruszeniu prawa w rozumieniu wyżej powołanego przepisu, decydują łącznie trzy przesłanki: oczywistość naruszenia prawa; charakter przepisu, który został naruszony oraz racje ekonomiczne lub skutki społeczno-gospodarcze, które wywołuje decyzja. Podkreślić więc należy, że z rażącym naruszeniem prawa mamy do czynienia w sytuacji, gdy interpretacja obowiązującego przepisu prawa nie nasuwa jakichkolwiek wątpliwości i którego treść bez żadnych sporów może zostać ustalona, zaś organ narusza

go w sposób oczywisty nie dający się w żadnej mierze pogodzić z zasadą praworządności (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 września 2020 r., sygn. akt II OSK 2068/18; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 maja 2020 r., sygn. akt I OSK 1383/19).

Decyzja uznana za rażąco naruszającą prawo wywołuje skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia wymagań praworządności – skutki gospodarcze lub społeczne, których wystąpienie powoduje, że nie jest możliwe zaakceptowanie decyzji, jako aktu wydanego przez organy praworządne państwa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 949/17). Oznacza to, iż aby została stwierdzona jej nieważność, kontrolowana decyzja musi okazać się dotknięta takim rodzajem i stopniem wadliwości, że niemożliwym jest jej pozostawienie w obiegu prawnym w demokratycznym państwie prawnym. Trzeba też mieć na uwadze, że przy ustalaniu cech rażącego naruszenia prawa należy uwzględniać zasadę trwałości decyzji administracyjnej oraz istotę sankcji nieważności decyzji administracyjnej, której zastosowanie powoduje pozbawienie mocy prawnej decyzji ze skutkiem *ex tunc* (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 kwietnia 2016 r., sygn. akt II OSK 1953/14).

Analiza zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że decyzja Pnb jest obciążona wadą rażącego naruszenia prawa, tj. Prawa budowlanego (t.j. Dz.U. z 2010 r., Nr 243, poz. 1623), obowiązującego w dniu wydania decyzji Pnb, stosownie do art. 13 ust. 3a ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

Decyzja Starosty o zmianie decyzji Pnb została wydana w oparciu o art. 36a ust. 1 Prawa budowlanego. W myśl przywołanego powyżej przepisu istotne odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę jest dopuszczalne jedynie po uzyskaniu decyzji o zmianie pozwolenia na budowę. Zgodnie z art. 36a ust. 3 Prawa budowlanego, w postępowaniu w sprawie zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę, przepisy art. 32-35 stosuje się odpowiednio do zakresu tej zmiany.

Jednocześnie, w myśl art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ sprawdza:

- 1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której

LÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W LÓDZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, Adres Doręczeń Elektronicznych: AE:PL-15739-54094-JUCFW-24
Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu, sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji na stronie <https://www.gov.pl/web/uw-lodzki/ochrona-danych-osobowych>.
Podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym, identyfikator systemowy dokumentu:

mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;

- 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;
- 3) kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, oraz dokumentów, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 6;
- 4) wykonanie - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o którym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia - zaświadczeniem, o którym mowa w art. 12 ust. 7.

Jak wynika z akt sprawy, spółka [REDAKTURA] wraz z wnioskiem o zmianę decyzji Pnb złożyła: projekt zamienny; oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane oraz dziennik budowy, z zapisów którego wynika, że zmieniana decyzja nie wygasła. Zakres wnioskowanej zmiany obejmuje zastosowanie modelu elektrowni wiatrowej GE Wind Energy 1.5SL o mocy – 1,5 MW, wysokości wież – 76,85 m, średnicy śmigieł – 77,0 m, wysokości całkowitej elektrowni wiatrowej – 120,18 m, oraz zmianę w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych - fundament ośmiokątny z montowanymi stalowymi wkładami fundamentowymi typu płaszczowego, zmiana układu i ilości prętów zbrojeniowych, zmiana rur osłonowych na przewody energetyczne w fundamencie.

Tutejszy organ przeanalizował zgodność inwestycji objętej projektem zamiennym z ustaleniami decyzji Wójta Gminy Regnów Nr 1/2012, z dnia 24 kwietnia 2012 r., o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, w myśl art. 35 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego.

Należy zauważyć, że stosownie do art. 86 w związku z art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 – według stanu na dzień wydania decyzji Starosty), zwanej dalej „ustawą oos”, decyzja środowiskowa jest wiążąca dla organów wydających decyzje o pozwoleniu na budowę. Zatem inwestycja musi być zaprojektowana zgodnie z jej postanowieniami.

Parametry modelu elektrowni wiatrowej GE Wind Energy określone w projekcie zamiennym nie przekraczają parametrów elektrowni zatwierdzonych decyzją Pnb i zmieniającą ją decyzją Starosty Rawskiego Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r., i są zgodne z ustaleniami decyzji środowiskowej w zakresie: mocy elektrowni, średnicy śmigieł oraz wysokości całkowitej elektrowni wiatrowej. Jednak wysokość wieży w projekcie zamiennym wynosząca 76,85 m jest niezgodna z decyzją środowiskową, w której ustalono wysokość wieży w przedziale: 80,0 m – 105,0 m. Zmniejszenie wysokości wieży, na której zainstalowane są turbiny, w stosunku do warunków zawartych w decyzji środowiskowej może spowodować zwiększenie oddziaływania inwestycji na środowisko, w szczególności w zakresie emisji hałasu oraz oddziaływania pól elektromagnetycznych. Organ I instancji wydając decyzję Starosty nie uwzględnił wszystkich parametrów określonych w decyzji środowiskowej.

Wobec powyższego, w sprawie przedmiotowej inwestycji objętej projektem zamiennym bezspornie doszło do naruszenia warunków zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Tym samym, w analizowanym przypadku doszło do uchybienia przepisom art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego, i w ocenie tutejszego organu, naruszenie prawa w ww. zakresie jest rażące.

Zakres zmiany decyzji Pnb, zmienionej decyzją Starosty Rawskiego Nr 571/2015, z dnia 19 lutego 2016 r., wskazany w projekcie zamiennym nie wpływa na zgodność inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz z przepisami techniczno-budowlanymi (art. 35 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 Prawa budowlanego).

Właściwy organ orzeka o stwierdzeniu nieważności, gdy wystąpiła przynajmniej jedna z podstaw stwierdzenia nieważności wyczerpująco wyliczonych w art. 156 § 1 Kpa, a nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek stwierdzenia nieważności badanej decyzji, ani też decyzja nie wywołała nieodwracalnych skutków prawnych.

Jak wykazano powyżej decyzja Starosty została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości, tj. przepisów Prawa budowlanego – art. 82 ust. 3 pkt 5b, oraz z rażącym naruszeniem prawa, tj. art. 35 ust. 1 pkt 1 Prawa budowlanego, co wykazano powyżej w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Ponadto, organ wojewódzki stwierdza, że decyzja Starosty, nie jest obciążona żadną z pozostałych wad wymienionych w art. 156 § 1 Kpa, tj.:

- nie została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa,

- nie dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawą, którą załatwiono milcząco, gdyż zakres inwestycji objętej decyzją Starosty nie był przedmiotem innej decyzji,
- nie została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie,
- nie była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność nie miała charakteru trwałego,
- w razie jej wykonania nie wywołałaby czynu zagrożonego karą,
- nie zawiera wady powodującej jej nieważność z mocy prawa.

Zgodnie z art. 37b ust. 1 Prawa budowlanego, nie stwierdza się nieważności decyzji o pozwoleniu na budowę, jeżeli od dnia jej doręczenia lub ogłoszenia upłynęło 5 lat.

Należy zwrócić uwagę, że decyzja o zmianie pozwolenia na budowę jest odrębną decyzją, wydaną w nowym postępowaniu administracyjnym, wszczynanym na wniosek inwestora w oparciu o art. 36a ust. 1 Prawa budowlanego. Choć odnosi się do pierwotnego pozwolenia i jest z nim związana, funkcjonuje w obrocie prawnym jako nowy dokument określający nowe warunki realizacji inwestycji w zakresie objętym wnioskiem. Ponadto, decyzja zmieniająca decyzję o pozwoleniu na budowę przyznaje de facto inwestorowi prawo do realizacji inwestycji, z uwzględnieniem wprowadzonych zmian.

Wobec powyższego, należało uznać za zasadne stanowisko [REDAKTURA] zawarte w piśmie skierowanym do tutejszego organu w dniu 20 marca 2026 r., zgodnie z którym, przepisy dotyczące pozwoleń na budowę, mają także zastosowanie w przypadku decyzji zmieniającej.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 158 § 2 Kpa stosuje się odpowiednio (art. 37b ust. 2 Prawa budowlanego). Jednocześnie, jak stanowi art. 158 § 2 Kpa, jeżeli nie można stwierdzić nieważności decyzji na skutek okoliczności, o których mowa w art. 156 § 2, organ administracji publicznej ograniczy się do stwierdzenia wydania zaskarżonej decyzji z naruszeniem prawa oraz wskazania okoliczności, z powodu których nie stwierdził nieważności decyzji.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 156 § 1 pkt 1 Kpa, w związku z art. 37b Prawa budowlanego i art. 158 § 2 Kpa, tutejszy organ nie stwierdził nieważności decyzji Starosty z uwagi na fakt, iż od dnia doręczenia decyzji upłynęło 5 lat, natomiast stwierdził, że decyzja Starosty została wydana z naruszeniem prawa w zakresie przepisów o właściwości, a także z rażącym naruszeniem art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego, w brzmieniu obowiązującym w dacie wydawania decyzji Starosty, w zakresie zgodności projektu

budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

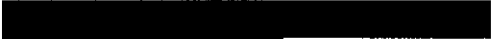
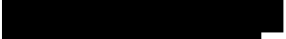
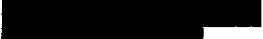
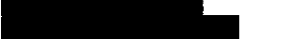
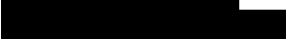
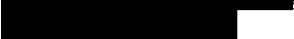
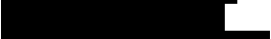

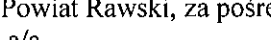
W związku z powyższym, orzeczono jak w sentencji.

Od przedmiotowej decyzji służy stronom odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszej decyzji. W trakcie biegu terminu strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania od decyzji składając oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do odwołania. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z up. WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

Jakub Lepalczyk
**Dyrektor Wydziału
Gospodarki Przestrzennej
i Budownictwa**
(podpisano elektronicznie)

Otrzymują:

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10. Powiat Rawski, za pośrednictwem Zarządu Powiatu Rawskiego
11. a/a

Do wiadomości

1. Starosta Rawski
2. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego w Rawie Mazowieckiej
3. Wójt Gminy Regnów

ŁÓDZKI URZĄD WOJEWÓDZKI W ŁODZI

90-926 Łódź, ul. Piotrkowska 104, tel.: (+48) 42 664 10 00, Adres Doręczeń Elektronicznych: AE:PL-15739-54094-JUCFW-24
Administratorem danych osobowych jest Wojewoda Łódzki. Dane przetwarzane są w celu realizacji czynności urzędowych. Masz prawo do dostępu,
sprostowania, ograniczenia przetwarzania danych. Więcej informacji na stronie <https://www.gov.pl/web/ww-loodzki/ochrona-danych-osobowych>

Podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym, identyfikator systemowy dokumentu: